



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Prolud. 8. Fuit D. Iosephus prophetizatus & præfiguratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

omnes alios sit: quod illi Scriptores qui ei negarunt non difficilè credidissent si hanc ejus prædestinationem benè agnovissent. Quid enim tam magnum humana ratio excogitare potest, quod non ei debitum sit quem Deus ita prædestinavit, quem ob id præcisè creavit, & creare voluit, ut esset Pater Filii sui Incarnati nunquam aliàs creandus.

XIV. Quare non timeo Cenforum etiam rigidiorum, si tamen aliqui futuri sint (quod non credo) contradictiones, confido verò illa quæ hîc à me ex tali promptuario educenda, omnium sapientum & piorum approbationem & suffragium inventura; quandoquidem ex tali antecedente non possint nisi magnæ sequi conclusiones: censeoque per hæc quæ in præfatis proliis præcedentibus, maximè verò in præfatis diximus, & illa quæ in sequentibus addemus, omnium animos sufficienter iri præparatos, ut singularia illa Divi Josephi privilegia quæ hîc producturi sumus, deinceps sine ulla ambiguitate credant, imò cum gaudio & consolatione recipiant.

PROLUDIUM VIII.

Fuit Divus Josephus prophetizatus & præfiguratus.

I. **P**ROLUDIIS quatuor præcedentibus vidimus Divi Josephi prædestinationem, eamque ostendimus adeò unitam cum prædestinatione Christi Domini, ut nec ipsum esse naturale quod in tempore accepit, aliter acceperit nisi dependenter ab eadem Christi prædestinatione: propter quod eam Divi Josephi prædestinationem meritò singularissimam pronunciamus. Deinceps ad explicandam ejusdem prædestinationis executionem procedemus, in quâ illud primum observo quod in argumento Proludii propositum, quod scilicet Deus vi istius prædestinationis ut singularissimæ, antequam ad illius executionem per Josephi productionem manus admoveret, cum præostenderit, præviderique ac pronunciarum seu

prophetizari voluerit, nec non multis ipsum adumbravit & præfiguravit: quæ duo & singularissima sunt privilegia & singularis magnitudinis futuræ notissima argumenta, de quibus sigillatim per duas Sectiones sequentes.

SECTIO PRIMA:

Divus Josephus prævisus & prænunciatus seu prophetizatus.

PRÆOSTENDI, prævideri & prænunciari seu prophetizari argumentum magnum esse magnitudinis futuræ, res videtur manifesta: Cum enim testo gravissimo & antiquissimo Tertulliano in Apologetico c. 20. *Testimonium Divinitatis sit veritas Divinationis*, & Scriptura ei adstipulante soli Deo competat futura prævidere & prænunciare. *Annunciate quæ ventura sunt in futuro, & sciemus quia Dei estis vos*, Isaie c. 4. vers. 23. Profectò nimis sublimis est & excelsa prophetia ut aliis rebus applicetur & inserviat quàm magnis, quod maximè verum est quando de personis agitur: Namque paucis videmus contigisse prænunciari seu prophetizari, usque non nisi magnis; vixque ulli alii post Christum ejusque Matrem Sanctissimam, nisi Divo Josepho Patri illius & hujus sponso.

Probatur secundò ex lib. Apocalyp. c. 19. v. 9. ubi dilectus Christi Apostolus dicit, *Testimonium IESU est Spiritus Prophetia*. Ac si diceret maximum ac primum testimonium magnitudinis Jesu Christi supra cæteros homines est quod Deus illum per tot sæcula priusquam esset præostenderit, & mundo prænunciari voluerit: Hinc Magnus Lactantius lib. 4. Instit. *Non ideo à nobis Deus creditur Christus, quia mirabilia fecit, sed quia in eo videmus facta esse omnia quæ nobis annunciata sunt vaticinio Prophetarum*. Et Sanctus Martyr Ignatius in Epist. ad Philadelph. *Evangelio non crederem, nisi id prædictum viderem*. Magni ergo omninò censuram illi quos Deus antequam existant voluerit præostendere, prævideri & prænunciari.

C

Pro.

Synopsis

Magnificè
D.
Josephi
SV
etc.

IV. Probatur denique ex modo argumentandi quo Christus Dominus Præcursoris sui Divi Joannis Baptistæ magnitudinem probatam fecit Matthæi c. 11. v. 10. ubi ita Sacer Evangelista. *Cæpit IESVS dicere ad turbas de Ioanne quid existis in desertum videre? Prophetam? Etiam dico vobis & plusquam Prophetam: hoc est illis omnibus majorem.* Hoc autem sic probat, *Hic est enim de quo scriptum est, (ideest prophetatum est,) Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit viam tuam ante te.* Atqui Divus Iosephus fuit prævisus & prænuntiatus.

V. Hic colligo primò ex comparatione quæ fit in Isaias Propheta c. 11. Virginis cum virgâ, & Christi ex eâ nascentis cum flore, dicens *Egredietur virga de radice Jesse & flos de radice ejus ascendet.* Cujus prophetiæ comparationis rationem reddit D. Hieronymus in suis Cõmentariis ad illum locum dicens. *Maria virga est, flos Christus. At nunquam flos ascendit de virgâ foliis nudâ, prius virgâ foliis adumbratur & honestatur quam flos ascendat. Prius ergo Maria viro erat honestanda, quam Christus ex eâ nasceretur.* Hæc Sanctus Doctor explicans mentem Prophetæ.

VI. Alii colligunt ex his verbis Ecclesiastici cap. 24. v. 18. *Quasi palma exaltata sum in Cades.* Quæ verba si ad litteram intelligantur de Beatâ Virgine apta est probatio, quæ scilicet profertur sicut palma fructum benedictum ventris sui Jesum Christum Dominum nostrum, exaltata est super omnes mulieres sicut palma super omnes arbores: Ut ergo palma cui comparatur, non profert fructum suum nisi in præsentia & sub umbra alterius palmæ masculinæ, ita Beata Virgo non protulit Christum nisi D. Iosepho conjuncta, & quasi sub ejus umbrâ.

VII. Sed licet hæc probationes plausibiles sint, non tamen solæ me convincerent, credo quod nec alios: Quare alias proferamus clariore & firmiore ex aliis Scripturæ locis: ac primò quidem ex illo Isaiæ cap. 62. v. 5. *Habitabit juvenis cum virgine.* Quod Glossa, quam sequuntur Doctores penè innumeri sic interpretatur ad litteram; habitabit jucundissimè & castissimè juvenis

Iosephi cum Conjuge suâ Virgine Mariâ.

In hanc etiam interpretationem sine ullâ violentiâ trahi potest Dionysius Carthusianus in istum Prophetæ locum, quem sic exponit. *Habitabit juvenis cum virgine sine corruptione peccati vivente.* Quænam enim illa virgo sine corruptione peccati vivens nisi Beata Deipara? Colligitur amplius ex conjunctione sequentium ad præcedentia. *Multi quoque sanctissimi juvenes cum inviolatis virginibus cum omni castitate habitaverunt & habitant in Ecclesia Dei.* Præterea si inter hos sic continentes omnium primi fuerunt & præcipui Ioseph & Maria, & ad eorum exemplum alii multi in Ecclesiâ Dei postmodum se efformantes ita vixerunt castè simul, quis dubitare poterit hos præceteris prævidisse & innuere voluisse sanctum Prophetam?

Secundò probatur ex illo ejusdem Isaiæ 8. *Accessi ad Prophetissam & concepit & peperit filium: & dixit Dominus ad me, voca nomen ejus accelera, spolia detrahere, festina prædari, quia antequam puer sciat vocare Patrem suum & Matrem suam, auferetur fortitudo Damasci, & spolia Samaria.* Quæ Prophetia ad litteram non alium sonat quam Christum Dominum, ita D. Augustinus lib. 17. de Civit. Dei, c. ult. D. Ambrosius c. 1. in I. uc. ad vers. 41. & 44. D. Hieronymus, Sanctus Cyrillus, S. Basil. & Chaldeus hic Procopius, Rupertus, Dionysius Carthus. D. Epiphanius Hæres. 78. Eusebius lib. 7. demonstrat. c. 2. Rabby Hacados apud Galatin. lib. 7. c. 18. & communiter omnes tam veteres quam recetiores contra Nicolaum de Lyra & Rabbinos aliquos, dicentes per Prophetissam illam & puerum quem concepit debere intelligi uxorem ipsiusmet Isaiæ: hæc pronuntiantis & ipsius factum. Sed nostra sententia & Interpretatio adeo clara est & certa, ut contrariam Lyranus alii inter quos Cornelius à Lapide in istum Isaiæ locum dicant esse errorem Judaicum, immò de spurcum & obscenum ac etiam Calvinianum rejiciunt, vide Cornelium à Lapide loco citato.

Cum ergo tam certum sit istum Isaiæ Prophetæ locum ad litteram de Christi

VIII.

IX.

IX.

X.

Christo Domino intelligi, attende ultimam periodum istius Prophetiæ *An tequam puer* (idest Christus Dominus) *sciat vocare Patrem suum & Matrem suam auferetur, &c.* Igitur puer iste licet de Virgine nasciturus ut dixerat capite præcedenti his verbis: *Ecce Virgo concipiet & pariet filium*, erat habiturus Patrem, nempe D. Iosephum: hocque præostendit Prophetæ Deus, hoc ipse Propheta præcognovit, hoc denique prædixit & prophetavit.

XI. Ex quo loco roboratur probatio præcedens n. 7. & 8. Si enim prævidit Ilaias Christum ex Matre Virgine nasciturum, ut prædixit c. 7. in his verbis: *Ecce Virgo concipiet & pariet filium, &c.* Et tamen ipsum habiturum Patrem, ut patet ex hoc loco quem hic versamus, proculdubio in his verbis cap. 62. ubi idem Propheta dicit quod temporibus Christi *Habitabit juvenis cum Virgine*, hos Sanctissimos Coniuges, Patrem, inquam, & Matrem Christi Iesu, Iosephum & Mariam, qui hoc 8. cap. Ilaia ostensi sunt, voluit præcipue & præceteris innuere.

XII. Cum ergo D. Iosephus tam manifestè præostensus fuerit prævisus & prophetizatus, profectò dicendum est & credendum ipsum inter omnes Beatos & Cœlites esse Magnum.

SECTIO II.

Divus Iosephus fuit præfiguratus.

XIII. Quod etiam singularissima futuræ magnitudinis alicujus sancti nota sit nilum antequam existat præfigurari, adumbrari & delineari, patet, primò ex eo quod dicit Ecclesia de Sanctis Evangelistis quos ipsa censet per quatuor illa animalia famosa de quibus Ezechiel Propheta c. 1. adumbratos: ita enim de his magnificè pronuntiat Ecclesia, *Tuasunt hæc Christi opera qui sanctos tuos ita glorificas, ut etiam dignitatis gloriam in eis futura præire miraculis facias: tu insignes Evangelii prædicatores, (idest Evangelistas de quibus hic est quæstio, & qui inter Evangelii precones meritò supra omnes censendi sunt insignes.)*

Animalium Cœlestium admirabili figurâ præsignasti: his namque cœleste munus colatum gloriofis indicis, es dignatus ostendere, hinc laus, hinc gloria tibi resonet in sæcula.

Patet secundò ex iis quæ solent summi artifices omnes qui habent magnum aliquod ac singulare suæ artis opus exequendum: Hi enim priusquam ad illius procedant efficientiam, primò illud apud se maturè solent deliberare, illud prius in mente sua moliri, & seridò animum applicare ad efformandam prius illius Ideam quam possunt perfectissimam, secundum quam illud opus suum dirigant, & perducant ad suam perfectionem. Secundò, non illicò & quamprimò in ipsâ materiâ ex quâ opus conficiendum est laborare, & illum suum de eo præformatum conceptum seu ideam exercere, sed prius in aliâ minoris momenti & pretii proluere, & illius tentamentum in parvâ formâ & vili materiâ facere, ut quæ minus in hoc quadraverint lineamenta in illo suo opere eradere, quæ conventiora addere, quæ congrua apprimè imitari.

Ad eundem modum Spiritus Sanctus, qui per sacrarum oracula Scripturarum majores nobis pandit veritates, accommodans se modulo nostro, quo de rebus magnis judicare solemus & loqui, sciens nos res sic præmeditatas, ac seridò ante delineatas & adumbratas magni pendere, illa quorum vult apud nos magnam esse æstimationem proponit ut objecta singularia suæ præscientiæ, ut sic ostendat illa esse tanti meriti, tantæque prædita excellentiæ, ut digna visâ sint quod Deus de illis ab æterno particulariter cogitaret, & in quibus ad perfectionem summam adducendis, summam ac extraordinariam adhiberet industriam.

Hoc modo Christus Dominus & Sanctissima Mater ejus in Scripturâ divinâ præfigurati describuntur & adumbrati, utpote in quorum productione & perfectione oculatissima Deitas & sapientia, ejusque omnipotentia infinita singulariter ac summè enituit. Hoc etiam modo hujus Sponsum castissimum, & illius Patrem amantissimum D. Iosephum antequam esset, præmeditatum, præfi-

Synopsis

Magnificè
D.
Iosephi
SV
an

præfiguratum & adumbratum fuisse pronuncio in eadem Scripturâ, utpote cuius prædestinatio illorum prædestinationi affinissima sit, imò implexa; cuius magnitudo illorû magnitudini maximè participet, cuius gloria & excellentia illorum gloriæ suppar & excellentiæ.

XVII. Dices, Sancti Apostoli & Evangelistæ fuerunt etiam præfigurati & adumbrati: Apostoli quidem in duodecim Patriarchis & Tribuum Principibus Genes. cap. 17. & alibi sæpè. In duodecim fontibus Exodi cap. 15. in duodecim bobus sustentantibus mare fusile, quorum tres respiciebant ad Aquilonem, tres ad Meridiem, tres ad Orientem, & tres ad Occidentem, 3. Reg. cap. 7. in duodecim leonculis stantibus hinc & hinc super sex gradus throni Regis Salomonis 3. Reg. cap. 10. in duodecim portis per quas datur ingressus in Civitatem cui nomen *Dominus ibidem*: quorum tres ad Septentrionem, tres ad plagam Orientalem, tres ad plagam Meridianam, & tres ad plagam Occidentalem, Ezechielis cap. ultimo in fine. Evangelistæ verò in quatuor illis mysticis ac prodigiosis animalibus, quæ tam accuratè depingit idem Ezechiel cap. 1. per totum.

XVIII. Respondeo primò, præter hos post Jesum, Mariam & Iosephum, nescio an vel unicus alius reperiri posset qui hoc modo præfiguratus fuerit. Huius rei causa quæ alia nisi quia hi primitias Spiritus post Jesum, Mariam & Iosephum habuerunt? Cùm ergo ideò præfigurati fuerint inter cæteros, ut per hoc eorum supra omnes excellentia appareret, sequitur quod intendimus, quod scilicet cùm D. Iosephus præfiguratus fuerit & adumbratus, quod similiter ex hoc illius magnitudo & excellentia colligenda sit.

XIX. Respondeo secundò magnum esse discrimen inter huius & istorum præfigurationem seu adumbrationem; nam illi omnes, idest, omnes Apostoli numero duodecim, & omnes Evangelistæ qui sunt in numero quaternario, collectivè tantum fuerant præfigurati locis citatis. Nullus illorum scorsim: hoc soli post Christum & Matrem ejus Mariam contigit D. Iosepho uti his suppari, & præterea quia hic

tam multis, tam accuratè, tam distinctè, tam particulariter adumbratus est, ut certum sit nullum alium simili modo adumbratum reperiri posse. Quod ex sequentibus patebit.

PROLUDIUM IX:

Racematio nonnullarum figurarum et delineationum Divi Iosephi ex veteri Testamento.

RACEMATIONEM facio figurarum & delineationum D. Iosephi in veteri Testamento contentarum, non vindemiam, spicilegium, non messem: Ergo ex multis hujusmodi figuris, umbris & delineationibus paucas profero hîc, sed selectiores, quibus argumento in prologo proposito assatim satisfactum sit, quod è re nostrâ est hîc. Cæteras nec paucas observare poterit Lector in decursu Operis quibus impleri potuissent paginæ non paucæ, sed nonnisi cum tædio & repetitione.

Ac primò quidem ut aliquem ordinem servem, ab ipsius nativitate exordior, quæ fuit in gratiâ & cum usu rationis, ut dicemus infra hac part. tract. 3. In quo figura ejus fuit antiquus Ioseph è duodecim Patriarchis unus, Filius Jacob & Rachelis, de quo dicit Scriptura Ecclesiastici cap. 49. v. 17. *Nemo natus est in terrâ ut Ioseph, qui natus est homo, Princeps fratrum, firmamentum gentis.* Cujus explicationem vide infra hac part. tract. 3. cap. ultimo.

Fuit secundò D. Iosephi nativitas, ut dicemus infra tract. 2. secundum legem Deuteronomii cap. 25. de suscitando fratri sine liberis defuncto semine, per fratrem in defuncti uxore. Atque adeo fuit primò per istam legem præmeditata & prædelineata ista D. Iosephi nativitas, quandoquidem per legem quæ pro illa lata est, fuerit primò ac principaliter intenta, ut dicebamus Prolud. 7. num. 7. & 8. Secundò fuit adumbrata per principales ex illis, qui ex vi illius legis nati sunt, maximè verò per Obed quem genuit Booz ex Ruth
secun-